

КУРОРТИ АМЕРИКИ, АФРИКИ, АВСТРАЛІЇ ТА ОКЕАНІЇ

1.1. Загальна характеристика курортного господарства країн Америки, Африки, Австралії та Океанії

Курортне господарство країн Америки, Африки, Австралії та Океанії значно диференційоване як у галузевому, так і в територіальному аспектах. З одного боку це – високорозвинена туристична індустрія США, Єгипту, Австралії, а з іншого – практично повна відсутність не лише курортної, а й будь-якої туристичної інфраструктури в Судані, ДР Конго, Сомалі. Причини такого становища різні: від рівня соціально-економічного розвитку до особливостей природного середовища. У 2012 році частка Америки на туристичному ринку мала таке цифрове вираження: прийом туристів і доходи від туризму – відповідно 16,3 та 21,9%; Африки 4,5 та 2,8%; Австралії і Океанії – близько 1 %. Більшість країн Латинської Америки, особливо Вест-Індії, переживають нині туристичний бум: у порівнянні з 2002 роком чисельність іноземних туристів у Домініканській Республіці зросла на 17%, у Чілі – 14%, на Кубі, в Уругваї та Коста-Ріці – 12-13%, Ямайці і Перу – 7-8%.

Загалом на країни регіону припадає близько 18 % українських туристів, у т. ч. на Африку – 13%. Більшість українців місцем свого відпочинку обирають США, Єгипет, Туніс, Марокко, Канаду; незважаючи на високу вартість перельоту, вони все частіше відвідують Кубу, Бразилію, Південну Африку, Австралію, Ямайку та ін. [63].

1.2. Курортне господарство країн Америки

Особливо слід відзначити розвиток курортного господарства *США*.

Бальнеологічні курорти функціонують в усіх регіонах країни. На північному сході США це Кліфтон-Спрінгс і Саратога-Спрінгс, у штаті Мічиган Маунт-Клеменс, у Західній Вірджинії – Вайт-Салфер-Спрінгс, у Джорджії Ворм-Спрінгс, у Індіані – Френч-Лік, в Арканзасі – Хот-Спрінгс, у Міссурі – Екселсіор-Спрінгс, у Колорадо – Гленвуд-Спрінгс і Колорадо-Спрінгс, у Каліфорнії – Палм-Спрінгс (кліматобальнеологічний, на базі 47 термальних джерел із t° до 62° C).

Кліматичні умови США, особливо континентальних штатів, сприятливі для організації кліматолікування: більшість території країни знаходиться в субтропічному, невелика смуга на півночі – в помірному, південні райони (Гавайські острови і – частково – Флоріда) – у тропічному кліматичних поясах. Аляска лежить у межах арктичного, субарктичного і помірного кліматичних поясів. Найсприятливіші умови для організації приморських курортів наявні в Каліфорнії (Лонг-Біч, Санта-Барбара, Сан-Дієго, Санта-Круз, Санта-Каталіна, Санта-Моніка), Флориді (Майамі-Біч, Вест-Палм-Біч, Дейтона-Біч, Кі-Вест, Сент-Огастін, Сент-Пітерсберг) і на Гавайських островах (Вайкікі-Біч, Гонолулу). На східному узбережжі США функціонують курорти Атлантик-Сіті, Лонг-Бранч і Нью-Порт, забезпечуючи рекреаційні потреби найбільшої в країні агломерації Босваш.

На заході країни, де широкою смугою простяглися хребти Кордильєр, існують сприятливі умови для розбудови гірськокліматичних курортів. Серед найвідоміших курортів регіону слід відзначити Лас-Вегас, Сан-Валлі, Скво-Веллі, Санта-Фе, Тусон. На північному сході країни серед мальовничих вершин Аппалачів діє курорт Лейк-Плесід.

Курорти США є в основному розважальними, а не оздоровчими центрами.

Канадці, подібно скандинавам, віддають перевагу відпочинку та оздоровленню на зарубіжних курортах. Найвідоміші курорти Канади Банф (бальнеологічний і гірськокліматичний), Грейвенхорст (гірськокліматичний), Сент-Катарінс (бальнеологічний).

АРГЕНТИНА

Найбільш популярною курортною зоною Мексики є Акапулько. Цей тропічний приморський курорт знаходиться на березі Тихого океану в оточенні відрогів Південної Сьєра-Мадре. Відомими мексиканськими курортами є також Канкун, Куернавак і курортна зона на оз. Чапала.

Переважно на основі сприятливих кліматичних ресурсів розвивається курортне господарство *Аргентини* (Рис. 5.1). Найвідоміші приморські курорти Атлантики – Мар-дель-Плата, Мірамар, Мар-дель-Сур –

Рис. 5.1. Курорти Аргентини

КУРОРТНЕ ГОСПОДАРСТВО КРАЇН АМЕРИКИ

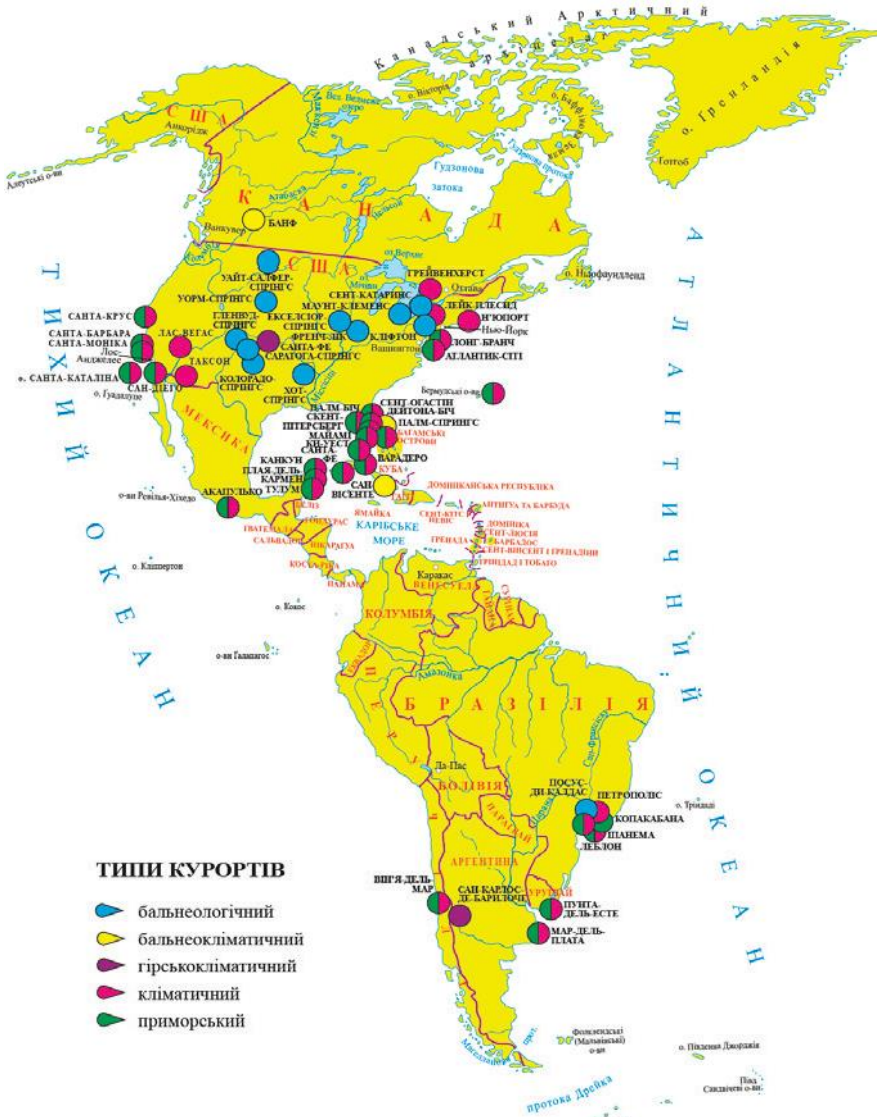

Рис. 5.2. Курорти Америки

лежать у субтропічному кліматичному поясі. Найбільший приморський курорт Південної Америки Мар-дель-Плата дозволяє щорічно оздоровлювати понад 1 млн. чоловік. Всесвітньовідомим є також аргентинський гірськокліматичний курорт Сан-Карлос-де-Барілоче, розташований у межах національного парку Нуель-Уапі на березі однойменного озера в оточенні андських вершин.

Бразилія як найбільша за територією латиноамериканська країна володіє різноманітним рекреаційним потенціалом, що сьогодні не використовується достатньою мірою (Рис. 5. 2). Найбільш задіяним у рекреаційній сфері є тропічне узбережжя Атлантичного океану на його ділянці між Ресіфі і Порту-Алегрі. Тут знаходиться найвідоміший при- морський курортний комплекс країни – Копакабана. Сприятливі умови для кліматолікування мають Флоріанополіс, Аракажу, Сантус, Віла- Велья, Сальвадор та ін. Найпопулярнішим бальнеологічним курортом Бразилії є Посус-ді-Калдас (штат Мінас-Жерайс); гірськокліматичним – Петрополіс (гори Серра-Дузоргас поблизу Ріо-де-Жанейро).

Серед найпопулярніших приморських кліматичних курортів Південної Америки – Пунта-дель-Есте в *Уругваї* та Вінья-дель-Мар у *Мілі*.

Одним із пріоритетних напрямів розвитку *кубинської* економіки сьогодні є міжнародний туризм. Найбільший острів Вест-Індії має всі необхідні для цього умови: сприятливі для цілорічної рекреації кліматичні параметри, бальнеологічні ресурси, значну довжину узбережжя, своєрідну природу і культурну спадщину. Найпопулярніші приморські курорти країни – Санта-Фе (Гавана), Варадеро і Ла-Фе (о.Хувентуд). Найпопулярнішим бальнеокліматичним курортом країни є Сан- Вісенте [63].

1.3. Курорти Африки

Курортне господарство Африки сьогодні ще тільки набирає силу.

Більшість курортних комплексів, які виникають на континенті, має суто розважально-відпочинковий характер. Такими є Хургада, Шармель-Шейх, Сафага, Нувейб у Єгипті; Танжер, Тетуан, Агадір, Мохаммедія в Марокко; Сусс, Монастір, Набуль, Джебра, Махдія в Тунісі. Найбільш розвиненими курортними регіонами континенту є його північна і південна частини.

Країни Північної Африки омиваються Середземним морем, а Єгипет і Марокко ще й – відповідно – Червоним морем та Атлантичним океаном, на узбережжі яких функціонують кліматичні курорти світового значення. Це Хаммамет і Хаммам-Ліф у *Тунісі* та Ель-Хосейма в *Маро-*

кко. В Анадирі функціонує один із найбільших світових центрів таласотерапії, що має 120 сучасних кабінетів. В регіоні діють також бальнеологічні курорти: Хаммам-бу-Хаджар і Хаммам-Мескутін в *Алжирі*; Хаммам-Ліф у *Тунісі*, Хелуан у *Єгипті*. Важливим кліматичним курортом Єгипту є також Асуан. Унікальні можливості для розвитку гірськокліматичних курортів, у тому числі для зимових видів спорту, на африканському континенті мають лише Атлас (курорти Загора і Варзат у Марокко, Тлемсен в Алжирі) і Драконові гори (Південна Африка).

Розвиток курортного господарства як складової туристичної індустрії в деяких країнах регіону (зокрема, в Лівії і Алжирі) значною мірою стримується несприятливою політичною ситуацією.

Найрозвиненіше курортне господарство на півдні континенту має *південна Африка*. В країні функціонують бальнеологічні (Мосселбай, Вармбад), кліматичні (Сан-Сіті) та приморські (Дурбан, Іст-Лондон) курорти.

У східній частині континенту виділяються бальнеологічні курорти Ефіопії (Амбо, Волясо) та курортні зони Масауа (Ерїтрея); Малінді, Момбаса, Ламу, Кіліфі (Кенія); Тахга та о. Занзібар (Танзанія); Бейра та о. Мозамбик (Мозамбик); Саліма (Малаві); Сейшельських Островів і Маврікію, що перебувають у стадії формування.

В Західній Африці перспективними для освоєння є пляжі Мавританії, Сенегалу, Гамбії, Кот-д'Івуару, Гани, Того, Нігерії [63].

1.4. Курорти Австралії та Океанії

Географічна відособленість *Австралії* не стала перешкодою для бурхливого розвитку туристичної індустрії (Рис. 5. 3). Найбільш сприятливими для проживання є кліматичні умови крайнього південного сходу і сходу країни. Саме тут розташовані найвідоміші австралійські курорти Дейлсфорд (гірськокліматичний і бальнеологічний), Морі (бальнеологічний), Спрінг Вуд (гірськокліматичний). На східному узбережжі, поблизу Брісбена, сформувалась курортна зона Голден Кост. Цей тропічний курорт, що об'єднує близько 20 поселень (найвідоміші з них – Кулангатта і Саутпорт), простягся на 35 км уздовж чудових піщаних пляжів. Розвивається курортне господарство Нового Південного Уельсу (Вел-Біч), Західної Австралії (довкола Перта) і Тасманії. На висоті близько 2000 м над рівнем моря знаходиться курорт Косцюшко Хайлендс, на якому період з травня по жовтень є сприятливим для гірськолижного спорту.

КУРОРТНЕ ГОСПОДАРСТВО КРАЇН АВСТРАЛІЇ ТА ОКЕАНІЇ

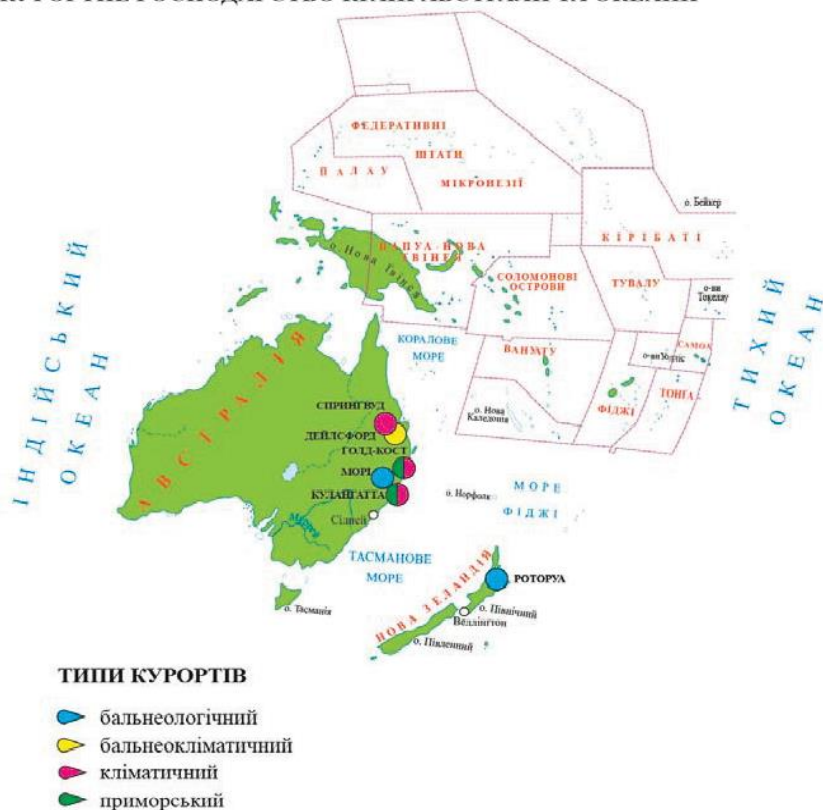

Рис. 5. 3. Курорти Австралії та Океанії

Найвідоміший бальнеологічний курорт Нової Зеландії; Роторуа, знаходиться на березі однойменного озера на відрогам Вулканічного плато. В районі значне поширення мають сульфатні термальні мінеральні води, грязьові вулкани та гейзери. Довкола Веллінгтона сформувалась курортна кліматична зона.

Численні острівні країни Вест-Індії та Океанії, незважаючи на значну географічну відособленість, мають схожі умови для розвитку туризму. Основним їх рекреаційним ресурсом є тепле море з чудовими пляжами і переважно тропічний клімат. У розвитку туризму ці країни роблять ставку на відпочинково-пляжну рекреацію «sea-sun-sand», круїзи, дайвінг, екотуризм тощо. Найбільш успішно туристична інфраструктура

розвивається на Багамських Островах, Ямайці, Барбадосі, Бермудах, Домініканській Республіці, Арубі, Фіджі, Самоа, Соломонових Островах, у Французькій Полінезії. Термальні джерела мінеральної води мають Гренада, Домініка, Ямайка, Мартініка (Франція) та ін. [63].